

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

gramråd, hvis formænd får adgang til at deltage i arbejdet i radiorådets programudvalg.

Spørgsmålet om, hvilke vilkår der bør stilles for tilladelse til lokal programvirksomhed bør efter min opfattelse overvejes nærmere i et udvalg. Da det vil kunne være af værdi for dette udvalgs arbejde, at der kan indhentes erfaringer fra lokal forsøgsvirksomhed, specielt med kabelfjernsyn, indeholder forslaget hjemmel til, at de pågældende bestemmelser (§ 1, stk. 2, og § 2, stk. 2) kan sættes i kraft før den 1. april 1974, som i øvrigt er det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt for loven.

Lovforslaget indebærer ingen principiel ændring af Danmarks radios styrelsesforhold, men radiorådets medlemstal foreslås udvidet med 2 repræsentanter for Danmarks radios fast ansatte medarbejdere. Nedsættelsen af radiorådets to vigtigste udvalg — programudvalget og forretningsudvalget — foreslås lovfæstet.

Bestemmelsen i den gældende radiospredningslovs § 5, stk. 2, hvorefter udsendelserne skal være „af alsidig, kulturel og oplysende art“, har ofte givet anledning til tvivl og diskussion. Forslaget indeholder derfor (i § 7, stk. 1) en noget mere udførlig „formålsbestemmelse“, hvoraf det bl. a. fremgår, at „alsidighedskravet“ gælder for det samlede udbud af udsendelser, ikke for det enkelte program.

For at fjerne den usikkerhed, der i et vist omfang har bestået med hensyn til Danmarks radios forvaltningsretlige status, indeholder forslaget bestemmelser, der præciserer Danmarks radios status som en selvstændig offentlig institution. Denne selvstændighed gør sig gældende ikke blot på det programmæssige område, men også på det administrative og økonomiske. Dette indebærer imidlertid heller ikke efter det nye lovforslag, at Danmarks radios økonomi skal kunne udvikle sig på tværs af den økonomiske udvikling i det øvrige samfund. Der tillægges — som hidtil — folketinget en afgørende kontrol med Danmarks radios økonomi gennem bestemmelsen om, at størrelsen af radio- og fjernsynsafgifterne skal godkendes af finansudvalget. I denne forbindelse er der grund til at fremhæve nødvendigheden af, at licensfastsættelsen finder

sted på grundlag af særdeles indgående undersøgelser og beregninger, således at det bliver muligt at danne sig et nogenlunde sikkert skøn over udviklingen i Danmarks radios økonomi, ikke blot for det nærmest forestående finansår, men nogle år frem i tiden.

Lovforslaget sikrer også på anden måde, at institutionens økonomiske dispositioner ikke kommer ud af takt med den øvrige offentlige sektor. Danmarks radios budgetforslag skal fortsat godkendes af kulturministeren, og de årlige regnskaber skal — inden de godkendes af ministeren — revideres af et af revisionsdepartementerne under økonomi- og budgetministeriet. Forslag om oprettelse af nye stillinger ved Danmarks radio og aftaler om løn- og andre ansættelsesvilkår skal også godkendes af kulturministeren. Endelig skal nævnes den mulighed for kontrol, der ligger i folketingets indflydelse på radiorådets sammensætning.

I forbindelse med de økonomiske spørgsmål skal jeg omtale, at der med forslaget tilvejebringes hjemmel for statslig finansiering af visse områder af Danmarks radios virksomhed, specielt undervisningsvirksomheden og kortbølgetjenesten, ligesom indtægtstab ved de socialt begrundede licensnedsættelser og -fritagelser vil kunne dækkes af staten. Bestemmelserne herom bygger på radiokommissionens indstilling, men jeg har ikke anset det for hensigtsmæssigt at stille forslag om, at de nævnte udgiftsområder umiddelbart ved lovens ikrafttræden overtages af staten.

Forslaget skaber mulighed for, at Danmarks radio kan producere programmer, der ikke indgår i den almindelige udsendelsesvirksomhed, men distribueres på anden måde, og for statslig finansiering af en sådan virksomhed. Hermed tænkes navnlig på billedprogrammer, f. eks. i form af de såkaldte videogrammer eller billedkassetter. Produktion og distribution af sådanne programmer har ikke blot interesse på undervisningsområdet, men også for søfarende og andre danske i udlandet, som har bevaret deres tilknytning til Danmark. Spørgsmålet om organisationen af en programtjeneste, der tilgodeser bl. a. de søfarende, er imidlertid ikke umiddelbart løst ved lovforslagets gennemførelse, men kræver yderligere undersøgelser. Jeg vil derfor i forståelse med